

have sagt: Ja, hold fast ved den Overbevisning, saa vælge vi Ser — saa kan man ikke let komme til at argumentere paa den Maade, som den høit-ærede Conscilspræsident argumenterede paa i Lørdags, at det var grundlovsstridigt, naar vi saaledes lode Røster fra Bælgernes Side. Det er ikke Forfrister fra Bælgernes Side, men Kandidaterne have udtalt som deres Overbevisning paa Valgtribunerne: Vi bør ikke give efter, det gjælder ikke disse Spørgsmaal reelle Natur, men det er Symbolspørgsmaal, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup) sagde iforgaars, Spørgsmaalet dreier sig om, hvorvidt Folkethinget har Ret til at sige Nei, naar Regjeringen og Landstinget ere enige om en Ting; det er i Virkeligheden det Spørgsmaal, der ligger for, og saaledes er det betragtet ude omkring i Landet. Jeg tror nok, at det passer, saaledes er Stillingen omkring i Landet, og ifølge denne Stilling kan Flertallet ikke give efter paa disse Spørgsmaal; det maa Regjeringen kunne se. Naar vi nu se, hvilken Forandring der er indtraadt paa Regjeringens og dens Benneres Side fra forrige Aar til iaar, saa tror jeg, at det beleiligste Tidspunkt for disse til at give efter paa de tre Punkter nu er indtraadt. Det staar nemlig for mig saaledes, at Stillingen ikke vil blive bedre adaa; jeg tror ikke, der om en længere Aarrække vil tilbyde sig en heldigere Løsning af disse Spørgsmaal for Regjeringen og Regjeringens Benner end nu for Diebliffet. Der har fra Flertallets Side været viist saamegen Smøbekommen paa denne Finantslov, at det vil være let for Regjeringen og dens Benner at motivere en Forandring af deres Stilling uden Ynngelse. De kunne saaledes sige: Vi beklage vel, at vi ikke have faaet disse tre Punkter vedtagne, men paa den anden Side er det en saa rundelig Finantslov, der foreligger, at vi anse det for uforvarsligt at forfatte Finantsloven. Naar vi atter komme ud til Bælgerne, naar vi atter faae en Retourbillet ud til Valgtribunerne, og naar vi saa forklare dem, at der er en saa stor Underbalance som 8—900,000 Kroner paa den Finantslov, Folkethinget her byder, og spørge, om den saa ikke kan anses for rundelig, saa tror jeg, vi ville faae det bekræftende Svar: Jo, den er rundelig, den er endogsaa saa rundelig, at det er uforvarsligt, at I have bevilget saa Meget. Det er altsaa Regjeringen, der har gjort os det umuligt at give efter paa disse Punkter paa Grund af de gjentagne Opløsninger af Folkethinget sidste Aar, der, som min ærede Sidemand sagde, vare umotiverede. Det er Noget, som næsten er uhørt, at der kommer to Opløsninger efter hinanden med en Tidsfrist af kun to Maanedes mellem paa saadanne Spørgsmaal. Det er Magtspørgsmaal, som her ere satte i Scene, som maa mødes med Modstand fra den almindelige Bælgerbefolknings Side, som det er kommet til at staa klart for,

hvad Striden egentlig dreier sig om. Det er berørt før af min ærede Sidemand, at den Politik, Regjeringen fører, sætter Loyaliteten her til Lands i en betydelig Grad. Jeg skal sige til, at det gjør mig ondt; jeg vil erklære, at jeg for mit Vedkommende er loyal og ønsker, at Kongemaaten i den Forstand og med den Betydning, som Grundloven fastslaar, kan bevares; jeg ser ikke nogen Gulbalder i Republikken, det vedkjender jeg mig. Men paa den anden Side er det harmeligt at komme ud i Landet og der være Bidne til, at man knapt kan fremtvinge et Løse for Ss. Maj. Kongen paa Grund af Regjeringens Politik. Jeg siger dette aabent og frit, fordi det skal blive hørt, og fordi det ikke skal være skjult, at saaledes er Tilstanden — det føler jeg Trang til at udtale. Naar det blev berørt i Lørdags af det ærede Medlem fra Kjørteminde (N. Andersen) og det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), at Tiden nu var kommen til at give efter paa disse Punkter, og det ærede Medlem fra Kjørteminde truede med Kongemaaten her, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han virkelig vel har overvejet, hvad det var, han udtalte, om han virkelig vilde ønske Kongemaaten tilbage. Jeg tror, at vi have saa sorte Billeder af Tilstanden under den enevelldige og eneherkende Regjeringsmagt, at vi nok maa se og betafte os for den Ting hertilands, og om det skal gjælde som en Trusel imod os, saa tror jeg ikke, at det virker meget. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) vil gjøre gjældende, at det er Flertallets Ordbrøder i denne Sal, der har optillett Stridspunkterne, det kunde man læse i Tidenden, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager feil, han har maaffe set det i et Blad for nogle Dage siden, der var samme Paastand fremsført, af Tidenden tror jeg, at han vanfskelig vil kunne finde det ud. Jeg vil benytte Leiligheden til at henvisse de to ærede Medlemmer til, hvorledes deres Stilling til den daværende Regjering og deres Udtalelser vare den 1ste Mai 1875, saa maa man sige: Åh, hvor forandret! Tilstanden nu og den 1ste Mai 1875 forekommer mig at være den samme, men de Herrers Stilling er betydelig forandret, nu staa de som Støtter overfor en Regjeringspolitik, som i mine Dine staa som faldfærdig. Om de Herrer tro, at de gavne Sagen ved at støtte en saadan Politik, maa naturligtvis være deres egen Sag; men beklageligt er det at være Bidne til, at, naar Mænd, som Demokratiet ikke kan henregne til sine Meningsfæller, tage Sagen for og varfsto for Faren, som der er ved denne Politik, saa skal man høre både privat og i Bladene, at den One har ingen Betydning nu og at den Anden nu er en Drømmer. Det er beklageligt, at saadanne Mænds Ord ikke skulle høres, som have set klart paa Forholdene og som se Færerne ved den Politik, Regjeringen fører. Jeg siger, at den Politik, Regjeringen